

MICHAEL REAVES
Az árnyak utcája

A sorozatban kiadónknál megjelent:

LEGENDÁK

Tim Lebbon:

Távoli csillagok

John Jackson Miller:

Az elveszett Sith-törzs

Joe Schreiber:

Halálvilág

The Old Republic

Drew Karpshyn:

Revan

Paul S. Kemp:

Árulás

Sean Williams:

Végzetes szövetség

Drew Karpshyn:

Megsemmisítés

John Jackson Miller:

Kóbor lovag

Darth Bane trilógia

Drew Karpshyn:

Pusztítás útja

A Kettő Szabálya

A gonosz dinasztia

James Luceno:

Darth Plagueis

James Luceno:

A megtevesztés leple

Joe Schreiber

Vesztégzár

Timothy Zahn:

Kirajzás

Alan Dean Foster:

A közelgő vihar

Steven Barnes:

A Cestus csapda

David Sherman–Dan

Cragg

Jedi próba

Matthew Stover:

Töréspont

Karen Traviss:

Életre-halálra

Republic Commando

Karen Traviss:

Tűzharc

Coruscant

Színvallás

A 66-os parancs

Klónháborús játszámák

Karen Miller:

Árnyak közt

MedStar duológia

Michael Reaves és Steve

Perry:

Harctéri sebészek

Jedi gyógyító

Sean Stewart:

Yoda: Sötét találkozó

James Luceno:

A gonosz útvesztője

John Jackson Miller:

Kenobi

James Luceno:

Sötét Nagyúr

Karen Traviss:

501.

Coruscanti éjszakák

Michael Reaves

A Jedik alkonya

Az árnyak utcája

Sean Williams:

Tomboló erő

Joe Schreiber:

Halálosztag

Sean Williams:

Tomboló erő II.

Michael Reaves–Steve

Perry:

Halálcsillag

Michael Reaves–Maya

Kaathryn Bohnhoff:

Árnyjáték

Timothy Zahn:

Gazfickók

Timothy Zahn:

Hűség

Válaszutak

James S. A. Corey:

Tolvajbecsület

Martha Wells:

Pengeélen

Fejvadász háborúk

trilógia

K. W. Jeter:

A mandalori páncél

Boba Fett kelepcéje

Matthew Stover:

Luke Skywalker

és a Mindor árnyai

Troy Denning:

A Tatuin szelleme

Thrawn trilógia

Timothy Zahn:

A Birodalom örökösei

Sötét erők ébredése

Az utolsó parancs

Jedi Akadémia trilógia

Kevin J. Anderson:

Új rend

Sötét oldal

Az Erő bajnokai

Michael A. Stackpole:

Én, a Jedi

Thrawn keze duológia

Timothy Zahn:

A múlt kísértete

A jövő látomása

Timothy Zahn:

A túlélők keresése

Paul S. Kemp:

Áramlatok

Hullámtörés

KÁNON

Christie Golden:

Sötét tanítvány

James Luceno:

Katalizátor

E. K. Johnston:

Ahsoka

Paul S. Kemp:

Sith nagyurak

James Luceno:

Tarkin

Beth Revis:

A lázadás hajnala

Timothy Zahn:

Thrawn

John Jackson Miller:

Új hajnal

Claudia Gray:

Elveszett csillagok

Alexander Freed:

Alkony század

Bizonyos szemszögből

Alexander Freed:

Zsivány Egyes

Christie Golden:

Inferno osztag

Kevin Hearne:

A Jedik örököse

Utóhatás trilógia

Chuck Wendig:

Utóhatás

Adósság

A Birodalom vége

Claudia Gray:

Vérvonal

Delilah S. Dawson:

Phasma

Alan Dean Foster:

Az ébredő Erő

STAR WARS™

CORUSCANTI ÉJSZAKÁK II. AZ ÁRNYAK UTCÁJA

MICHAEL REAVES

SZUKITS
KÖNYVKIADÓ
ALAPÍTVÁ 1929

A fordítás az alábbi kiadás alapján készült:

STAR WARS: STREET OF SHADOWS

by Michael Reaves

Del Rey, an imprint of The Random House
Publishing Group, a division of Random House,
Inc., 2008

© & TM 2018 Lucasfilm Ltd.

All Rights Reserved.

Used Under Authorization.

Cover art copyright © 2018 by Lucasfilm Ltd.

Translation copyright © 2018 by Szukits Könyvkiadó

Fordította

SÁNDOR ZOLTÁN

ISBN 978-963-497-458-1

Szaklektor: Szenté Mihály

Lektor: Juhász Ferenc

Tördelés: KARAKTERTAX BT., Szvoboda Gabriella

Színre bontás, tipográfia: OMG Partner Bt.

Felelős kiadó: Szukits László és Szukits Gábor

Debreceni Kinizsi Nyomda Kft.

Felelős vezető: Bördős János

www.szukits.hu

szukits.hu

Jim Bertgesnek

Köszönetnyilvánítás

Először és legfőképp ezúttal is a szerkesztőimnek szeretnék köszönetet mondani: Shelly Shapirónak a *Del Reynél* és Sue Rostoninak a *LucasBooks*nál, akik megkértek, hogy járjak ismét a Coruscant veszélyesebbik részén. Köszönet Leland Chee-nek és a többi galaktikus strébernek, akik sosem fáradtak bele az állandó kérdezősködésembe, és mint mindig, George Lucas-nak az egész mindenségért.

Szereplők

Aurra Sing: fejvadász (humanoid nő)

Vlaçan Umber báró: művészeti patrónus (vindali férfi)

Kirma Umber báróné: nemes hölgy (vindali nő)

Darth Vader: Sith nagyúr (ember férfi)

Dejah Duare: művészeti asszisztens (zeltron nő)

Den Dhur: Ostorcsapás ellenálló, egykori riporter
(sullusti férfi)

I-5YQ: protokolldroid

ƶax Pavan: Ostorcsapás ellenálló, egykori Jedi-lovag
(ember férfi)

Laranth Tarak: Ostorcsapás ellenálló, egykori Jedi-lovag
(twi'lek nő)

Pol Haus: területi rendőrprefektus (zabrak férfi)

Typho: nabooi százados, biztonsági specialista (ember férfi)

Ves Volette: fényszobrász (caamasi férfi)

Prológus

A Naboo bolygó, 19 évvel a Yavini Csata előtt

Padmé sosem tudta meg, hogy ő mennyire szerette.

Tudomása szerint Padmé magányosan halt meg egy távoli bolygón, ami közel állt ahhoz, amilyenek számos különböző világ lakói a poklot tartják. A nő utolsó útját végigkövetve végül eljutott a kialakulás fájdalmától szenvedő Mustafarra, ahol a bazalt és obszidián alkotta vidéket láva tüzes folyói szabdalják, melyek olvadékából különlegesen tervezett, a nagy hőnek is ellenálló droidok termelték ki a ritka és értékes ásványokat. Borzalmas hely: örök sötétségbe és fojtogató gázokba burkolózó világ, melynek égboltját pernye borítja. Senki sem érdekelte, hogy ilyen helyen haljon meg. Különösen nem Padmé. Ha meg kellett halnia, az élete utolsó óráit egy napfényel és dallal teli világon kellett volna töltenie, mint amilyen a szülőházjuk, a Naboo. Egy kék és zöld világon, nem egy fekete-vörösön.

Ám Padmé egy Jedi, Anakin Skywalker után ment a Mustafarra, mint mondta, egy olyan titkos küldetésben járva, hogy még a testőrét sem vihette magával. Ő pedig, mivel azt hitte, Padmé biztonságban lesz a Jedik védelme alatt, elengedte a nőt. Többé nem látta viszont. Legalábbis nem élve.

Typho százados, a nabooi szenátus konzuli hivatalának egykori biztonsági főnöke a többi gyászoló között állva nézte, ahogy a virágokkal borított koporsót lassan végigviszik a sétányon, és gondolatban egyre csak ostromozta magát. Katonaként az ő dolga lett volna megvédeni Amidala szenátort, elhárítva a szeparatista ügynökök támadásait. Tudta, hogy ismét megpróbálnak majd az életére törni, mivel már számos alkalommal megtették: a Coruscantra érkezésekor bomba robbant a csillaghajóján, egy körmönfont orgyilkos kouhunokat engedett a hálószobájába, és kis híján kivégezték a geonosisi arénában.

De még akkor is gondolkodás nélkül az életét adta volna érte, ha nem is szerette volna, mivel ez volt a kötelessége. A Padmé iránti szeretete azonban csak tovább fokozta a büntudatát. Hiszen nem tartott vele a titokzatos küldetésre, amikor a nő Skywalker után indult. Elviselni annak a tudatát, hogy ő életben maradt, sokkal nehezebbnek bizonyult, mint a feladat végrehajtása lett volna, hogy meghaljon Padméért.

Igaz, sosem lett volna esélye arra, hogy az érzései viszonzásra találjanak. Elvégre Padmé szenátor volt, korábban pedig a bolygó királynője, míg Typho csak egy katona. A kasztjaikat túl nagy távolság választotta el, de ez nem akadályozta meg Typhót abban, hogy szeresse őt. Erre semmiféle hatalom nem lett volna képes, még maga az Erő sem.

A temetés után Typho kábán, céltalanul bolyongott a tömegben, még mindig próbálva felfogni a tényt, hogy Padmé meghalt. Újra és újra arra gondolt, ha másképp cselekedett volna, ha meggyőzi a nőt, gondolja át alaposabban, hogy tényleg útnak akar-e indulni...

Értelmetlen. Hiábavaló. Az önostorozás nem vezetett sehova. Azzal, hogy a saját tetteit bírálta, nem hozta vissza Padmét, és nem adózott tisztelettel az emlékének. Jól tudta, ha Padmé

tisztában lett volna az érzéseivel, akkor is azt akarná, hogy elengedje őt és továbblépjen, ahelyett hogy belesüpped a reménytelenség mocsarába. Typho pedig hajlott arra, hogy így tegyen.

De előbb még végre kellett hajtania egy utolsó feladatot...
Meg kellett bosszulnia Padmé Amidalát.

A nő halálát követő káoszban számos egymásnak ellentmondó szóbeszédet és híresztelést hallott. A kormány tótumfaktumainak és hivatalnokainak többségét nagyobb horderejű ügyek foglalták le, ám Typho számára nem létezett fontosabb ügy, mint a Padmé halála miatti személyes szomorúsága. Tudta, hogy a történetek komoly diplomáciai következményeket vontak maguk után, különösen mert a Naboo helyzete már így is bizonytalan volt Palpatine új rezsimjének szemében. Ráadásul a szenátor nő halálának körülményei finoman szólva is gyanúsnak tűntek. Meggyőző bizonyítékok támasztották alá, hogy Padmé erőszakos halált halt.

Persze ezt nem hozták a lakosság tudomására, de a rangjával járó kiváltságainak köszönhetően Typho századosnak sikerült kideríteni néhány dolgot Padmé életének utolsó óráiról. A beszámolók persze nagyon ellentmondtak egymásnak, de a boncolási jelentések két dologban egyetértettek: a szenátornőt megfojtották, és a magzat szintén meghalt.

De azt nem tudták tisztázni, hogy a fojtogatást miként hajtották végre. A bizonyíték nyilvánvaló volt: törött nyelvcsont, sérülések a gégefőn, és roncsolódás nyomai a légcsövön, melyek mind fojtogatásra utaltak.

Ennek ellenére...

A nyakon nem látszottak horzsolások, sem karcolások vagy vérömlenyek nyomai. Semmiféle külső sérülés. A nyaka érintetlennek tűnt, mintha anélkül fojtották volna meg, hogy akár

csak egy ujjal is hozzáérték volna. Typho tudta, hogy erre az egész galaxisban csak egyvalami képes.

Az Erő.

Padmé azért ment a Mustafarra, hogy találkozzon Skywalkerrel, a Jedivel, és minden bizonyíték arra utalt, hogy az Erővel ölték meg.

Mindez nem lehetett véletlen. Még ha nem is Skywalker a gyilkos, valahogy kapcsolatban áll vele. Akárhogy is, de ez volt a legjobb – és az egyetlen – nyom, amin elindulhatott.

Typho tudta, mit kell tennie.

El kell mennie a Coruscantra, hogy megkeresse Anakin Skywalkert. Attól függően, hogy mit tud meg tőle, a Jedi életben marad, vagy meghal.

Így végül Padmé talán egy kicsit békésebben nyugodhat.

Első rész

***A mélyszintek
félhomálya***

Első fejezet

– Úgy vélem, okkal feltételezhetjük, hogy átverték minket
– mondta a droid.

A lézersugarak és részecskenyalábok, melyek a szobán át a csapatuk felé süvítettek, alátámasztani látszottak a szavait.

– Te is örülsz a neurális frissítésnek, amit az apád végzett a droidunkon? – pillantott Den Jaxre.

Újabb energianyalábok csapódtak a jókora hiperkondenzátornak, ami mögött az ötfős csapat rejtőzött. Jax tudta, hogy egyelőre védve vannak, de ha a rohamosztagosok lézersugarai és részecskenyalábjai tovább ostromolják a kondenzátort, akkor a duralumínium ház túlhevül, és képtelen lesz stabilan tartani az ultrahideg tibanna-kondenzátumot. Ha ez megtörténik, akkor I-5 becslése szerint legalább 7,5 százalék eséllyel számíthatnak robbanásra, aminek az ereje alighanem elegendő lesz ahhoz, hogy elporlassza az épületet, amiben vannak, a környező városrész jelentős részével együtt.

– Ez csak hozzávetőleges becslés – magyarázta a droid. – A sok változó miatt nehéz finomítani a számításokat...

– A hét egész öt tized százalék nekem több mint elegendő – biztosította Jax. – Den?

– Nekem is – értett egyet az I-5 mellett kuporgó aprócska termetű sullusti. – Te aztán tudod, hogyan motiválj másokat! – szólt oda a droidnak.

– Kevesebb duma, több lövés! – szólalt meg Laranth. A twi'lek paladin mindkét kezében sugárvetőt szorongatva a kondenzátor túlsó végénél kuporgott. – Azt mondom, menjünk... *Most!*

Jax nem tudott vitába szállni a nő logikájával. Ha I-5-nek igaza van a közeljövőt illető 7,5 százalékkal kapcsolatban, akkor minél tovább maradnak egy helyben, annál kevesebb esélyük marad az életben maradásra, az ügyfelükről és a környék több százezer lakójáról már nem is szólva. Nem mintha Jax kételkedett volna a droid szavaiban: I-5 idegesítő tulajdonságai közé tartozott, hogy rendszerint igaza volt.

– Oké! – mondta. – Laranth! Tied a jobb oldal! I-5, bal oldal! Amikor szólok...

– Hé! No és én? – kérdezte Den.

– Maradj itt a segédtitkárral! – pillantott Jax a testes alakra, aki reszketve kuporgott Den mellett. Varesk Bura'lyát, a középszintű közhivatalnokot közvetlenül azelőtt állították munkába a coruscanti bothai nagykövetségen, hogy a Birodalom átvette a Köztársaság helyét. A Köztársaság bukását követően szökevénné vált, számos más fajnak a városbolygón élő több ezer képviselőjével együtt. Igaz, nem tettek különösebb erőfeszítéseket azért, hogy levadásszák őket, és mivel a bolygó méretű metropolisz szó szerint több milliárd lény otthonául szolgált, jó esélyük volt arra, hogy egy egész életet – vagy akár több száz életet is – leélhessenek anélkül, hogy az ellenségeik rájuk bukkanának. Ám a bothai faj egyik legfőbb jellemvonása a paranoia volt, amiből Bura'lyának is jutott bőven, ezért kapcsolatba lépett az Ostorcsapás néven ismert coruscanti ellenállási mozgalommal, hogy elmenekülhessen a bolygóról a Földalatti Mág-

nesvasút veszélyes és szövevényes menekülőútjain át, melyek rejtekhelyek és biztonságos magánlakások érintésével eljuttaták az állam ellenségeit az űrkikötőig, majd fel a szimpatizánsok csillaghajóira.

Az Ostorcsapás tagjaként Jax Pavan, az utolsó életben maradt Jedik egyike kapta a feladatot, hogy segítsen a bothai tisztviselőnek biztonságba kerülni. Minden jól is ment, amíg el nem érték az utolsó ellenőrző pontot, egy gyengén kivilágított karbonitfeldolgozó üzemet, ahol az ellenállás többi tagja helyett egy csapat birodalmi rohamosztagos várta őket.

Jaxnek el kellett ismernie, hogy az ellenfelek okosan megtervezték a rajtaütést. Tudták, hogy egy droid is van a csapatban, ezért a krakkolóüzem mélyén indították a támadást, kihasználva az alacsonyabb szinteken uralkodó háttérsugárzást, ami a kritikus pillanatban megzavarta a I-5 bio- és energiaszenzorait. De azt nem tudták, hogy két Jedivel is meg kell küzdeniük. Az Erő figyelmeztette Jaxet és Laranth-ot a csapdára, ezért máris négy rohamosztagos hevert holtan a padlón. Jax biztosra vette, ha a pánikba esett bothai nem került volna az útjukba, akkor mostanra a többi rohamosztagos is halott lenne, és Bura'lya már a *Big Score* nevű fűszerszállító felé tarthatna, hogy aztán csak egy kellemetlen emlékké váljon ahelyett, hogy a hiperkondenzátor mögött lapulva nyüszítene a közelgő végzete miatt.

Ahogy a bothai felpillantott Jaxre, az arca vaskos inai megremegtek a félelemtől.

– Azért béreltem fel magukat, hogy megvédjenek! – visította éles hangon, amitől a Jedi idegei kellemetlenül megborzongtak. – Az lett volna a dolguk, hogy segítsenek elmenekülni erről a sárgolyóról! Ezt nevezik maguk *kimenekítésnek*?

– Nos, ez attól függ, metafizikai értelemben hogyan is definiáljuk a „menekítés” szót – jegyezte meg Den.

A fedezéküket újabb sortűz rázta meg, megperzselve a levegőt, és kellemetlen ózonszagot hagyva Jax orrában. Tudta, hogy nem maradt több idejük, és lépniük kell. Megnyitotta magát az Erő előtt, és hagyta, hogy az érzékei kiélesedjenek. Érezte az Erő szálait, ahogy kinyúlnak a kondenzátoron túlra, pontos képet rajzolva neki a teremről, meghatározva az őket keresztűz alatt tartó nyolc rejtőzködő rohamosztagos helyét.

– A jelzésemre... – mondta. – *Most!*

Laranth kiugrott a kondenzátor jobb oldala mögül, és mindkét sugárvetőjével tüzet nyitott. A szemei olyan keményen és fagyosan csillogtak, akár egy üstökös jégzilánkjai.

A bal oldalon I-5 is előlépett a fedezék mögül, és a mutatóujjaiba épített lézervetőkkal gyilkos fénysugarakat szórt az ellenfelek felé.

Jax hagyta, hogy az Erő felemelje, és átvigye a jókora kondenzátor fölé, majd ahogy földet ért, a vibrokardjával háritotta a sugárnyalábokat, visszaütve azokat a döbbent rohamosztagosok felé. Ám ezt jóval nehezebb volt megtenni, mint amilyenek látszott, mert bár a duracél pengét kortózzal erősítették meg, vagyis egy olyan ásvánnyal, ami ellenállt az energianyaláboknak, a fegyver fénykarddal való hasonlatossága itt véget is ért. Egyszer csak az egyik skarlátvörös sugár a penge alsó részét érte – bár inkább a szerencsének, mint a pontos célzásnak köszönhetően –, és a markolatba épített vibrogenerátor azonnal rövidre zárt. A kisülés ereje még a szigetelés ellenére is fájdalmasnak bizonyult. Jax azonnal rájött, mi történt, ahogy a rohamosztagosok is, akik látták, hogy az eddig szinte elmosódva látszó penge immár nem vibrál. Jax ledobta a fegyvert, és mindkét kezét előrenyújtotta. Az Erő a falhoz vágott három rohamosztagost. Ám Jax eközben érezte, hogy egy másik katonára célba veszi őt...